

J.R.R. Tolkien

Hobbit, czyli tam i z powrotem

Przełożyła Maria Skibniewska

   pewnej   norze
   ziemnej   mieszkał
   sobie pewien hob-
   bit. Nie była to
   szkaradna, brud-
na, wilgotna nora rojąca się od roba-
ków i cuchnąca błotem, ani też sucha,
naga, piaszczysta nora bez stołka, na
którym by można usiąść, i bez dobrze
zaopatrzonej spiżarni; była to nora
hobbita, a to znaczy: nora z wygodami.

Frank Herbert - Diuna

Przełożył Marek Marszał

tygodniu poprzedzającym ich wyjazd na Arrakis, gdy ledwie już mogli wytrzymać szaleństwo tej końcowej bieganiny, z wizytą do matki Paula przybyła pewna stara kobieta.

Była ciepła noc i zamek Kaladan, starożytna sterta kamienia od dwudziestu sześciu pokoleń służąca za dom rodowi Atrydów, tonął w aurze wystygłej łaźni, jaka spowijała go na zmianę pogody.

Steven Erikson

– Ogrody Księżyca. Opowieść z Malazańskiej Księgi Poległych

Przełożył Michał Jakuszczyński

zarną, pokrytą dziobami
powierzchnię Chorągiew-
ki Mocka pokrywały
plamy rdzy, przypomi-
nające krwawe morza.
Liczyła sobie już sto lat. Przytwier-
dzono ją do końca starej piki, umo-
cowanej sworzniami na szczycie
murów. Wyglądała pokracznie i mon-
strualnie. Wyklepano ją na kształt
uskrzydłonego demona, który szcze-
rzył zęby w lubieżnym uśmiechu. Przy
każdym powiewie wiatru poskrzy-
pywała przeraźliwie.

Douglas Adams

Autostopem przez Galaktykę

Tłumaczenie A.Banaszak

aleko, daleko, na nieobjętych mapami peryferiach niemodnego krańca Zachodniego Ramienia Spiralnej Galaktyki, znajduje się małe, niepozorne, żółte słońce. W odległości jakichś dziewięćdziesięciu dwóch milionów mil okrąża je kompletnie nic nie znacząca, maleńka zielono-błękitna planeta, na której pochodzące od małpy formy życia są tak niewiarygodnie prymitywne, że wciąż jeszcze uważają zegarki elektroniczne za całkiem sprytny pomysł.

Terry Pratchett

Kolor Magii

Tłumaczenie Piotr W. Cholewa

odległym, trochę
już zużytym ukła-
dzie współrzed-
nych, na płaszczy-
źnie astralnej,
która nigdy nie była szczególnie
płaska, skłębiona mgiełka gwiazd
rozstępuje się z wolna...

Spójrzcie...

Wielki A'Tuin, zółw, zbliża się płynąc
powoli przez międzygwiazdną ot-
chłań. Wodorowy szron pokrywa jego
ciężkie płetwy, przedwieczną skorupę
wyłobiły kraterzy meteorów. Oczami
wielkimi jak morza, przesłoniętymi
bielmem i pyłem asteroidów, spogląda
nieruchomo w Cel.